

vil have kirkelig Vielse, Tinglæsning for dem, der vil borgerlig ægteforenes, medens et tredje Mindretal (Heilesen og Elna Munch) kræver almindelig borgerlig Lysning.

Der har indenfor Udvalget indgaaende været drøftet, hvorvidt man skulde indføre visse Betingelser for Personer, der lider af Kønssygdom. Heller ikke paa dette Omraade staar Udvalget enigt. Her har tre Opfattelser gjort sig gældende: 1) ingen Attester, 2) Attesterne i Lovforslagets oprindelige eller 3) i Landstingets Affattelse. For at erfare, hvad de sagkyndige mener om Spørgsmaalet, har Udvalget haft Samraad med et Par af Dermatologerne, der stærkt anbefalede Udvalget at indsætte en Paragraf, der kunde yde den bedst mulige Sikkerhed for, dels at Kønssygdømmene ikke førtes ind i Ægteskabet — i hvert Fald at begge Parter ved Ægteskabets Indgaaelse fik Oplysninger om de Forholdsregler, der maatte træffes —, og dels at Attesterne blev opbevaret, hvilket der ikke havde Sikkerhed for efter Landstingets Affattelse af den paagældende Paragraf. Dermatologerne overgav Udvalget en Formulering af Paragraffen, saaledes som de mente den burde affattes, samt af Attesterne (se Bilaget).

Udvalget er enigt om at foreslaa Ændringsforslag Nr. 53 til § 55, idet Paragraffen i den Form, Landstinget har givet den, ikke vil give den Forbedring af nugældende Praxis, som Lovforslaget har tilsigtet, men tværtimod kun vil gavne en chikanøs Ægtefælle.

Et *Mindretal* (Heilesen, Kammergaard, Helga Larsen, Elna Munch, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Trier) maa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Retsordning af Ægteskabet der nu er paakrævet, fastholde Folketingets tidligere Stilling.

*En fuldstændig Ægteskabslov bør gennemføres.* De gældende Ægteskabsregler er især foreldet ved deres Anerkendelse af Mandens Bestemmelsesret over Børn og Bolig og ved Reglerne om Mandens Raadighed over, hvad Hustruen udover sit Selverhverv

indfører i Ægteskabet. Mindretallet kan derfor ikke billige, at det foreliggende Lovforslag af det af Folketinget den 12. Februar 1920 vedtagne Lovforslag har udeladt de centrale Dele, der fastslaar Hustruens retlige Ligestilling med Manden, og stiller derfor en Række Ændringsforslag, der sigter til, at de af Folketinget tidligere vedtagne Bestemmelser indføres i Forslaget, og at dettes Titel i Overensstemmelse hermed ændres til: Forslag til Lov om Ægteskab.

*Ændringer til det forelagte Forslag.* Om de særlige Ændringsforslag, Mindretallet stiller til det forelagte Lovforslag udover de Ændringer, hvorom der i Udvalget er opnaaet Enighed, bemærkes følgende:

Mindretallet fastholder i Overensstemmelse med Folketingets tidligere Standpunkt, at Moderen i det i Lovforslagets § 2 omhandlede Tilfælde bør have Ret til at bære Mandens Navn og Barnet Ret til hans Navn og Arveret efter ham som Ægtebarn, og stiller derfor ved Ændringsforslag under Nr. 3 Forslag herom.

*Ægteskabsbetingelserne.* Regelen i Forslagets § 18 om, at der før Ægteskabets Indgaaelse skal træffes Bestemmelse om Børnenes religiøse Opdragelse, er i sig selv ufuldkommen bl. a. derved, at der intet siges om det Tilfælde, at Ægtefolk efter Ægteskabets Indgaaelse faar forskellig Tro, og det findes i det hele urimeligt at opstille denne Regel som Ægteskabsbetingelse, hvorfor man ved Ændringsforslag Nr. 13 foreslaar, at Paragraffen udgaar.

Med Hensyn til de veneriske Sygdomme mener man, disses Indførelse i Ægteskabet er en saadan Ulykke, at det bør forsøges at skabe en virksom Beskyttelse herimod. En saadan skabes imidlertid paa ingen Maade ved de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 21, Nr. 5, allerede fordi de der omtalte Lægeerklæringer ikke skal forelægges for nogen offentlig Myndighed, og det ikke en Gang er paabudt, at de skal opbevares. Det mest rationelle vilde utvivlsomt være at paabyde Lægeundersøgelse — eller i hvert Fald lægelig Vejledning med